

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 11 lutego 2026 r.

Poz. 1352

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NP-III.4131.1.31.2026.8

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 4 lutego 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, ze zm.)

orzekam

nieważność § 1 ust. 2 pkt 5, § 4 ust. 1 pkt 6, ust. 3 pkt 1, § 7 ust. 4a, ust. 4b w zakresie zwrotu: „kserokopię tytułu prawnego do posiadanego mieszkania lub” oraz ust. 5 załącznika do uchwały nr XVI/115/2025 Rady Gminy Baranów z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Baranów - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2025 r. Rada Gminy Baranów podjęła uchwałę nr XVI/115/2025 w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Baranów, dalej "uchwała". „Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Baranów” stanowią załącznik do uchwały, dalej „załącznik”.

Uchwałę podjęto na podstawie "art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) oraz art. 4 ust. 1, 2 i 3, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 1 pkt. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 725)".

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 7 stycznia 2026 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podstawę prawną podjęcia uchwały stanowi przepis art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725), zwanej dalej „ustawą”, w myśl którego rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel. Zakres przedmiotowy uchwały precyzuje przepis art. 21 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym: „Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności: 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony i najem socjalny lokalu oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca stosowanie obniżek czynszu; 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy; 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu; 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach; 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony

i najem socjalny lokali oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej; 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najemnie wstąpiły po śmierci najemcy; 6a) warunki, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności; 6b) zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b”. Ponadto przepis art. 21 ust. 3b ustawy reguluje, że: „Rada gminy może w uchwale, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określić kryteria oddawania w najem lokali o powierzchni użytkowej przekraczającej 80 m² odmiennie od kryteriów wynajmowania innych lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy”.

Z przywołanych wyżej przepisów wynika, że uchwała w sprawie zasad wynajmowania lokali powinna kompleksowo i szczegółowo regulować wszystkie kwestie wskazane w upoważnieniu ustawowym, w sposób dostosowany do zindywidualizowanych potrzeb danej społeczności lokalnej. Użycie przez ustawodawcę (przy wyliczaniu zakresu dopuszczalnej regulacji przez radę gminy) sformułowania „w szczególności”, nie oznacza dowolności uchwalania treści prawa miejscowego, gdyż jego treść winna mieścić się w zakresie upoważnienia, pozostawać w zgodności z przepisami powszechnie obowiązującymi rangi ustawowej oraz nie może prowadzić do naruszenia zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP, organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Z kolei art. 7 Konstytucji RP obliguje organy władzy publicznej do działania na podstawie i w granicach prawa. Zasada praworządności wyrażona w art. 7 w zw. z art. 94 Konstytucji RP wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego (wyrok NSA z 14 grudnia 2011 r. II OSK 2058/11).

W § 4 ust. 1 pkt 6 załącznika Rada Gminy Baranów uchwaliła, że „Pierwszeństwo w wynajęciu lokali mieszkalnych na czas nieoznaczony mają osoby:”, które „zostały uznane za osobę znajdującą się w wyjątkowo trudnej sytuacji zdrowotnej, rodzinnej lub społecznej i uzyskały akceptację Komisji Mieszkaniowej.”. W ocenie organu nadzoru, powyższy zapis w sposób nieuprawniony wprowadza do przepisów aktu prawa miejscowego pojęcie nieostre. Należy wskazać, że zapisy zawierające niedookreślone, nieostre klauzule, takie jak: „wyjątkowe przypadki”, „przypadki podyktowane interesem gminy”, „uzasadnione przypadki” czy „szczególnie uzasadnione przypadki” wprowadzają uznaniowość organów je stosujących i naruszają zasadę związania organów administracji publicznej przepisami prawa powszechnie obowiązującego wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP – por. wyrok WSA we Wrocławiu z 20 grudnia 2013 r., IV SA/Wr 647/13. Podobne stanowisko wyrażono w wyroku WSA w Gdańsku z 7 sierpnia 2019 r., II SA/Gd 114/19: „Trzeba też zauważyć, że przepis § 6 Zasad techniki prawodawczej statuuje nakaz takiego redagowania przepisów aktów prawodawczych, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Innymi słowy, każdy przepis winna cechować precyzja, komunikatywność oraz wynikające z nich adekwatność wypowiedzi do zamiaru prawodawcy (zob. M. Zieliński [w:] S. Wronkowska, M. Zieliński, Komentarz do zasad techniki prawodawczej, Warszawa 2012, s. 38). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego stanowienie przepisów niejasnych i wieloznacznych narusza konstytucyjną zasadę określoności regulacji prawnych wywodzoną z klauzuli demokratycznego państwa prawnego, zawartej w art. 2 Konstytucji (zob. I. Wróblewska, Zasada państwa prawnego w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego RP, Toruń 2010, s. 75). Dotyczy to także przepisów prawa miejscowego”.

Rada, będąc zobowiązana do określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, powinna uczynić to w sposób wyczerpujący. Przewidując wyjątki od uchwalonych przez siebie zasad, powinna zatem możliwie precyzyjnie wskazać powody, dla których takie wyjątki mają być dopuszczone. Określenie takich przypadków poprzez użycie sformułowania „wyjątkowo trudna sytuacja” jest stwierdzeniem zbyt ogólnym, nie wskazującym w sposób należyty kryteriów oceny, jak również celu, który miałoby spełniać niestosowanie kryteriów określonych w załączniku. Z tego względu, zdaniem organu nadzoru, elementem zasad wynajmowania lokali ustanowionych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 21 ust. 3 ustawy nie mogą być przepisy skonstruowane w oparciu o zwroty niedookreślone, które umożliwiają wydawanie decyzji lub innych aktów

administracyjnych, czy też wykonywanie czynności materialno-technicznych z pominięciem kryteriów wskazanych w tych zasadach.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ nadzoru stwierdził, że § 4 ust. 1 pkt 6 załącznika narusza prawo w stopniu istotnym i tym samym konieczne jest stwierdzenie jego nieważności.

Stosownie do § 4 ust. 3 pkt 1 załącznika „Pierwszeństwo najmu socjalnego lokalu posiadają osoby, które (...) nabyły prawo do takiego lokalu na podstawie orzeczenia sądowego”. W ocenie organu nadzoru, przyjęcie przez radę powyższego kryterium nie znajduje uzasadnienia prawnego. Przepis ten nawiązuje do art. 14 ustawy, w którym uregulowano kwestie wyroków nakazujących opróżnienie lokalu. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy: „W wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu albo braku takiego uprawnienia wobec osób, których nakaz dotyczy. Obowiązek zapewnienia najmu socjalnego lokalu ciąży na gminie właściwej ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu”. Jak słusznie stwierdzono w wyroku WSA w Łodzi z dnia 14 kwietnia 2018 r., III SA/Łd 106/18: „Artykuł 21 ust. 3 pkt 3 ustawy, przyznający radom gmin kompetencje do ustalenia zasad pierwszeństwa wynajmowania lokali socjalnych i lokali na czas nieoznaczony, dotyczy wyłącznie kształtowania przesłanek zawierania umów najmu takich lokali na zasadach ogólnych, a nie na podstawie art. 14 ustawy. Ten ostatni przepis jest dla art. 21 ust. 3 pkt 3 ustawy przepisem szczególnym, w tym sensie, że wyłącza stosowanie art. 21 ust. 3 pkt 3 w stosunku do przypadków przyznania uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego na podstawie wyroku Sądu. Żaden z przepisów ustawy nie zawiera regulacji pozwalającej na przyjęcie, że osoby eksmitowane wyrokiem sądowym lub osoby z przyznanym przez Sąd lokalem socjalnym mają być w jakikolwiek sposób uprzywilejowane, w stosunku do innych osób oczekujących na lokal socjalny. Nie ma więc, żadnych podstaw do dedukowania delegacji dla organów samorządu do stworzenia takiej reguły w postaci przepisu prawa miejscowego. Przepis Uchwały określający zasadę pierwszeństwa w uzyskaniu lokalu socjalnego z uwagi na legitymowanie się wyrokiem eksmisyjnym jest więc niezgodny z prawem podobnie jak przepis statuujący taką zasadę z uwagi na przyznanie prawa do lokalu socjalnego przez Sąd”.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczenie zdaniem organu nadzoru należy przyjąć, że przepis § 4 ust. 3 pkt 1 załącznika został wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 21 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 21 ust. 3 ustawy oraz z naruszeniem art. 14 ust. 1 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa i uzasadnia stwierdzenie jego nieważności.

W § 7 ust. 1 załącznika rada postanowiła, że: „Osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony lub umowy najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy winna złożyć wniosek wraz z załącznikami dokumentującymi spełnienie przez wnioskodawcę kryteriów określonych niniejszą uchwałą”. W § 7 ust. 3 załącznika uchwalono: „Wniosek o najem lokalu powinien zawierać: a) imię i nazwisko, adres ubiegającego się o najem, b) określenie powierzchni obecnie zajmowanego lokalu, c) wykaz osób zamieszkujących wspólnie z wnioskodawcą, d) opis dotychczasowych warunków zamieszkania, e) uzasadnienie wniosku”. Ponadto w § 7 ust. 4 załącznika unormowano: „Dodatkowo do wniosku należy dołączyć: a) zaświadczenie o wysokości dochodu osoby ubiegającej się wynajem lokalu oraz pozostałych członków rodziny wspólnie z nią zamieszkujących z trzech ostatnich miesięcy, b) kserokopię tytułu prawnego do posiadanego mieszkania lub oświadczenie o braku tytułu do lokalu.”, a w § 7 ust. 5 rada uchwaliła, że „W przypadku, gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3 i 4 jest niekompletny lub nie dołączono do niego wymaganych dokumentów, wyznacza się wnioskodawcy 14-dniowy termin na ich uzupełnienie. Niedotrzymanie terminu spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.”.

Nie budzi wątpliwości, że osoba ubiegająca się o najem lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy winna złożyć stosowny w tej sprawie wniosek, co pośrednio wynika z przepisu art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy, upoważniającego radę gminy do określenia w przedmiotowej uchwale "trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposobu poddania tych spraw kontroli społecznej".

Na poziomie ustawowym nie zawarto unormowań dotyczących wniosku o najem lokali. Ustawodawca normuje natomiast kwestie dotyczące innych dokumentów, które zobowiązana jest złożyć osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy.

W myśl art. 21b ust. 1 ustawy: „Osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu albo podnajmu lokalu albo najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy składa deklarację

o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających złożenie deklaracji oraz oświadczenie o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego. W deklaracji o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego oraz oświadczeniu o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego uwzględnia się osoby będące członkami gospodarstwa domowego w dniu składania tych dokumentów”. Ustawodawca w art. 21b ust. 2 ustawy postanowił, że: „W sprawach dotyczących wzoru deklaracji o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2021 oraz z 2022 r. poz. 1561 i 2456) dotyczące deklarowania dochodów przy ustalaniu wysokości dodatków mieszkaniowych”. Na marginesie należy dodać, że powołana ustawa o dodatkach mieszkaniowych wskazuje, jakie dane powinna zawierać przedmiotowa deklaracja (art. 7 ust. 1d), jak również upoważnia radę gminy do określenia, w drodze uchwały, wzoru takiej deklaracji (art. 7 ust. 1e). Z kolei oświadczenie o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego składa się zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 15 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (art. 21b ust. 3 ustawy). Ponadto, na żądanie gminy najemca lub osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu albo podnajmu lokalu albo najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy jest obowiązana do złożenia oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości (art. 21b ust. 4 ustawy), przy czym przez pobliską miejscowość należy rozumieć „miejscowość położoną w powiecie, w którym znajduje się lokal, lub powiecie graniczącym z tym powiatem” (art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy).

Z unormowań ustawy wynikają dalsze uprawnienia gminy, o ile wystąpią wątpliwości co do wiarygodności danych zawartych w deklaracji o dochodach oraz oświadczeniu o stanie majątkowym. I tak, gmina może: wezwać wnioskodawcę do udostępnienia dokumentów potwierdzających wysokość dochodów wykazanych w tej deklaracji, w tym zaświadczenia naczelnika właściwego miejscowo urzędu skarbowego o wysokości dochodów uzyskanych przez tę osobę oraz innych członków jej gospodarstwa domowego, wyznaczając termin nie krótszy niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania (art. 21b ust. 1a), przetwarzać dane osobowe i informacje dotyczące wnioskodawcy pozyskane w toku innych postępowań prowadzonych przez gminę lub jej jednostki organizacyjne (art. 21b ust. 1b), przeprowadzić wywiad środowiskowy u wnioskodawcy (art. 21b ust. 1c). Nieudostępnienie w terminie dokumentów, o których mowa w ust. 1a, lub niewyrażenie zgody na przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, o którym mowa w ust. 1c, stanowi podstawę do odmowy zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1 (art. 21b ust. 1d).

O tym zatem, jakie informacje i w jakiej formie przedstawia osoba ubiegająca się o najem lokalu mieszkalnego, czego może domagać się od niego gmina w przypadku powzięcia wątpliwości co do wiarygodności danych, które przekazywane są gminie pod rygorem odpowiedzialności karnej, jak również jakie są skutki niezłożenia wymaganych dokumentów, rozstrzyga ustawodawca. Rada gminy, realizując upoważnienie ustawowe z art. 21 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy, w tym określając tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali, związana jest bezwzględnie obowiązującymi regulacjami art. 21b ustawy, co w szczególności oznacza, że nie może modyfikować przyjętych przez ustawodawcę rozwiązań.

Odnosząc powyższe do badanej uchwały, stwierdzić należy, po pierwsze, że Rada Gminy Baranów nie była upoważniona do uregulowania, iż do wniosku należy dołączyć: „zaświadczenie o wysokości dochodu osoby ubiegającej się wynajem lokalu oraz pozostałych członków rodziny wspólnie z nią zamieszkujących z trzech ostatnich miesięcy,” (§ 7 ust. 4a załącznika) oraz „kserokopię tytułu prawnego do posiadanego mieszkania” (§ 7 ust. 4b załącznika). Z przepisów art. 21b ustawy wynika, że osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu albo podnajmu lokalu albo najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy składa deklarację o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających złożenie deklaracji (ust. 1) i to w tej deklaracji, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (art. 21b ust. 5 ustawy), podaje źródła oraz wysokość dochodu swojego, jak i osób wchodzących w skład gospodarstwa domowego, informację o sumie dochodów członków gospodarstwa domowego oraz informację o wysokości średniego miesięcznego dochodu na jednego członka gospodarstwa domowego (art. 21b ust. 2 ustawy w związku z art. 7 ust. 1d ustawy o dodatkach mieszkaniowych). Dopiero „w razie wątpliwości co do wiarygodności informacji i danych zawartych w deklaracji, gmina może wezwać osobę ubiegającą się o zawarcie umowy najmu albo podnajmu lokalu albo najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy do udostępnienia dokumentów potwierdzających wysokość dochodów wykazanych w tej deklaracji,

w tym zaświadczenia naczelnika właściwego miejscowo urzędu skarbowego o wysokości dochodów uzyskanych przez tę osobę oraz innych członków jej gospodarstwa domowego, wyznaczając termin nie krótszy niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania” (art. 21b ust. 1a ustawy). Powołane normy ustawowe wykluczają, zdaniem organu nadzoru, żądanie od wnioskodawców udokumentowania wysokości dochodów (w postaci zaświadczenia o dochodach) już na etapie składania wniosku o wynajem lokalu. Wezwanie do przedłożenia takich dokumentów dopuszczalne jest dopiero w przypadku spełnienia warunku określonego w hipotezie normy zapisanej w art. 21b ust. 1a ustawy, tj. „w razie wątpliwości co do wiarygodności informacji i danych zawartych w deklaracji”, a zatem dopiero na etapie weryfikacji złożonej wraz z wnioskiem deklaracji. Ponadto zgodnie z art. 21b ust. 4 ustawy osoba wnioskująca jest obowiązana złożyć oświadczenie o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości. Zapis nakładający na wnioskodawcę obowiązek przedkładania kserokopii tytułu prawnego do posiadanego mieszkania nie znajduje uzasadnienia w przepisach ustawy.

Po drugie rada gminy nie była uprawniona do unormowania w § 7 ust. 5 załącznika, iż: „W przypadku, gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3 i 4 jest niekompletny lub nie dołączono do niego wymaganych dokumentów, wyznacza się wnioskodawcy 14-dniowy termin na ich uzupełnienie. Niedotrzymanie terminu spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia”. Zgodnie z art. 21b ust. 1a ustawy termin na udostępnienie dokumentów winien wynosić nie krócej niż 30 dni, natomiast nieudostępnienie w terminie dokumentów o których mowa art. 21b ust. 1a w lub niewyrażenie zgody na przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, o którym mowa w art. 21b ust. 1c ustawy, stanowi podstawę do odmowy zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1 (art. 21b ust. 1d). Powyższe uzasadnia stwierdzenie nieważności § 7 ust. 4 pkt a i b załącznika w zakresie zwrotu „kserokopii tytułu prawnego do posiadanego mieszkania lub” oraz § 7 ust. 5 załącznika.

Dodatkowo organ nadzoru wskazuje, że w § 1 ust. 2 pkt 5 załącznika rada uchwaliła definicję: pobliskiej miejscowości, przez którą należy rozumieć "miejscowości położone w sąsiednich gminach powiatu, tj. Kępno, Bralin, Łęka Opatowska, Perzów, Rychtal i Trzcinica,”. Biorąc pod uwagę wyżej przytoczone przepisy ustawy Rada Gminy Baranów nie była upoważniona do wprowadzenia odmiennej definicji „pobliskiej miejscowości”, skoro zgodnie z ustawą za taką uznaje się: „miejscowość położoną w powiecie, w którym znajduje się lokal, lub powiecie graniczącym z tym powiatem” (art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy). W związku z nieuprawnioną modyfikacją przepisu art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy, przepis § 1 ust. 2 pkt 5 załącznika jest niezgodny z prawem w stopniu istotnym.

W tym stanie rzeczy, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Agata Sobczyk
(kwalifikowany podpis elektroniczny)

Otrzymują:

Rada Gminy Baranów

Wójt Gminy Baranów